

Az alapeljárás felei

Felperes: Oro Efectivo S. L.

Alperes: Diputación Foral de Bizkaia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Ellentétes-e a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvvel,⁽¹⁾ az ezen irányelvből következő adósemlegesség elvével, valamint az Európai Unió Bíróságának az irányelv értelmezésére vonatkozó ítélkezési gyakorlatával az olyan nemzeti szabályozás, amely alapján valamely tagállam ingó vagyontárgy (konkrétan arany, ezüst vagy ékszer) magánszemélytől történő beszerzéséért a vállalkozótól vagy az adott tevékenységet hivatásszerűen végző személytől a hozzáadottérték-adótól (héta) különböző közvetett adó megfizetését kérheti, ha:

1. a beszerzett termék – annak feldolgozása vagy későbbi átruházása által – ezen vállalkozó saját gazdasági tevékenységét szolgálja;
2. héaköteles ügyletek megkötésére kerül sor a beszerzett terméknek az üzleti forgalomba történő visszahelyezésével; és
3. az ugyanezen államban alkalmazandó szabályozás nem teszi lehetővé a vállalkozó vagy az adott tevékenységet hivatásszerűen végző személy számára, hogy az ilyen ügyletek során az említett beszerzések közül az első beszerzés után ezen adó címén megfizetett összeget levonja.

⁽¹⁾ HL 2006. L 347., 1. o.

2018. március 15-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság

(C-192/18. sz. ügy)

(2018/C 182/17)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: A. Szmytkowska, K. Banks, H. Krämer és C. Valero)

Alperes: Lengyel Köztársaság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság

- állapítsa meg, hogy a Lengyel Köztársaság nem teljesített az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 157. cikkéből, valamint a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (átdolgozott szöveg)⁽¹⁾ 5. cikkének a) pontjából és 9. cikke (1) bekezdésének f) pontjából eredő kötelezettségeit azáltal, hogy a rendes bíróságok szervezetéről szóló törvény [Prawo o ustroju sądów powszechnych] módosításáról szóló, 2017. július 12-i törvény 13. cikkének 1–3. § -ában eltérő nyugdíjkorhatárokat állapított meg a rendes bíróságokon és a legfelsőbb bíróságon bírói tisztséget betöltő nők és férfiak, illetve az ügyészi tisztséget betöltő nők és férfiak esetében, továbbá
- állapítsa meg, hogy a Lengyel Köztársaság nem teljesítette az Európai Unióról szóló Szerződés 19. cikke (1) bekezdésének az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkével összefüggésben értelmezett második albekezdéséből eredő kötelezettségeit azáltal, hogy az említett törvény 13. cikkének 1. § -ában a rendes bíróságok bírának nyugdíjkorhatárát leszállította, ugyanakkor pedig feljogosította az igazságügyi minisztert arra, hogy e törvény 1. cikke 26. § -ának b) és c) pontja alapján határozzon a bírák munkaviszonyának meghosszabbításáról,
- a Lengyel Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság azt kifogásolja, hogy a Lengyel Köztársaság azáltal, hogy a rendes bíróságok szervezetéről szóló törvény módosításáról szóló, 2017. július 12-i törvény 13. cikkének 1–3. § -ába olyan rendelkezéseket foglalt, amelyek eltérő nyugdíjkorhatárt állapítanak meg a rendes bíróságokon és a legfelsőbb bíróságon bírói tisztséget betöltő nők és férfiak, illetve az ügyészi tisztséget betöltő nők és férfiak esetében, illetve azáltal, hogy e törvény 13. cikkének 1. § -ában a rendes bíróságok bírúinak nyugdíjkorhatárát leszállította, ugyanakkor pedig feljogosította az igazságügyi minisztert arra, hogy e törvény 1. cikke 26. § -ának b) és c) pontja alapján határozzon a bírák munkaviszonyának meghosszabbításáról, nem teljesített az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 157. cikkéből, valamint a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (átdolgozott szöveg) 5. cikkének a) pontjából és 9. cikke (1) bekezdésének f) pontjából, illetve az Európai Unióról szóló Szerződés 19. cikke (1) bekezdésének az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkével összefüggésben értelmezett második albekezdéséből eredő kötelezettségeit.

(¹) HL 2006 L 204., 23. o.

A cour d'appel de Mons (Belgium) által 2018. március 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Mydibel SA kontra État belge

(C-201/18. sz. ügy)

(2018/C 182/18)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour d'appel de Mons

Az alapeljárás felei

Felperes: Mydibel SA

Alperes: État belge

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni és alkalmazni a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (¹) 14., 15., 168., 184., 185., 187. és 188. cikkét, hogy van, vagy akként, hogy nincs helye az eredetileg helyesen levont, ingatlant terhelő héa felülvizsgálatának/kiigazításának, amikor ezen ingatlanra vonatkozóan „sale and lease back” (visszlízing) ügyletet kötöttek, tekintettel arra, hogy:

- a „sale lease back” az adóalany által két pénzügyi intézet javára alapított örökhaszonbérleti jog (azaz egy határozott idejű dologi jog) és e két pénzügyi intézet által az adóalany számára nyújtott lízing együttes és egyidejű biztosításából áll;
- e „sale lease back” ügylet az adóalany likviditásának növelése érdekében végzett tisztán pénzügyi ügylet;
- a „sale lease back” (visszlízing) ügyletet nem terheli héa;
- az ingatlan az adóalany birtokában maradt, és azt mind az ügylet megelőzően, mind azt követően az adóalany adóköteles tevékenységének folytatása érdekében megszakítás nélkül és tartósan használták.